

Светоусещане

стихотворения
Росица Стойкова

Бъла Слатина, 2024

НА БЪДЕЩИТЕ ПОКОЛЕНИЯ

*Не мога да направя нищо друго за вас, освен да записвам
скромните си стихове и да ви пожелаая някой ден и вие да
повярвате в това, в което вярвам аз!*

Авторката

*Ще бъда стара. Много стара...
С бастунче ще опипвам тротоара.
Ала искрица в мен ще грее –
в душата ми Вселена ще живее!*

Няма пирамида с връх надолу!
Всеки връх винаги гледа нагоре,
с поглед, вперен към висините.
Под него е тленният свят
с мъглите...
Върхът е посоката вярна за пътя,
по който човекът да стигне до Там,
закъдето, от раждане, се е запътил!

Един поет преди години

бе написал:

„Човекът е човек, когато е на път...!“

Но днес е друга мойта мисъл.

Човекът е човек,

когато е намерил

правилния път!

А колко ли са хората,

които имат таз заслуга –

открили пътя в себе си:

„Да любите друг друга!“

Пожелавам си време

Тялото остарява –
/тленното нека тлее/.

Но душата млагее!

Тазу вечна и свята
светлина в мене грее!

Пожелавам си време:

нови срещи, раздели,
дълги ноци безсънни.

Мои стихове скромни,
още пътища стръмни,

дни, с надежди узрели
и Любов без предели!

И няма значение,
че тялото старее...

Важното е да мога
всичко да преживея!

Пожелавам си време –
за Вселената в мене!

Любов и съдба

Има радост, но и малко тъга,
в рождениите дни на стари години!
Не можах да усетя, как и кога,
като птици годините отлетяха,
а аз остарях под моята стряха!
Благословени мои години!
С благодарност си мисля сега:
всичко, което от живота получих,
всичко, което от него научих,
побира се само в две думи –
 Любов и съдба!
Две различни неща. Но всичко е в тях,
когато Вселенската любов
е съдба на човека!
Това е смисълът
 на времето отлетяло!
Другото – то просто е остаряло...

Всичко, случващо се на човека,
никак не е случайно.

По своята земна пътека
узнава божествени тайни.

Той сам трябва да се научи
от семето да дели плявата.

И да знае, че да сполучи,
не значи да търси славата.

И не далече, а в себе си,
да открие зрънцето свято,
за което Бог го е пратил
да бъде Човек на Земята!

Ще мине време, много... много време...

И този свят не ще го има вече!

Родът човешки сам ще се погуби!

Ала в безкрайността ще се родят

човеци други –

свободни от окови и от страх,

пречистени от зло и грях!

В душите им ще лумне светлина

и ще възкръсне в нашата Земя

/родено от Божественото слово/

едно човечество пречистено и ново!

И с вярата във истината свята

ще продължи животът на Земята!

Любов ще засияе във Всемира,

защото Вечност не умира!

Съдържание

Няма пирамида.....	4
Един поет.....	5
Пожелавам си време.....	6
Любов и съдба.....	7
Всичко, случващо се.....	8
Разпънат между.....	9
Свиден си ми.....	10
И този ден.....	11
Събудих се.....	12
Сняг Вали.....	13
Детски спомен.....	14
Доживях и аз.....	15
Живея Вече.....	16
Човек се труди.....	17
Душата ми.....	18
Наградата за.....	19
Нижат се дните.....	20
Какво остава.....	21
Сама на себе си.....	24
Когато съм се родила.....	25
Една душа.....	26
Човек свиква.....	27
Покаянието.....	28
Усетиш ли.....	29
Далече си от мен.....	30
Мило мое тяло.....	31
Искам мостове.....	32
Дар Божи е жената.....	33
На нашите майки.....	34
Писмо.....	36
В една цъфнала гжанка.....	38
И този ден.....	39
Години, години.....	40

И тази пролет.....	42
Всички поети.....	43
Цъфнало, цъфнало.....	44
На жените.....	45
Да искаме прошка.....	46
На будителя.....	47
Да имаш брат.....	48
Усмехнат.....	49
Поетите на всички времена.....	50
Майка.....	51
Не искам да заспя.....	52
Посоките.....	53
Очите, очите човешки.....	54
Блага дума.....	56
На майка ми.....	57
Мило мое внуче.....	58
Коледари.....	59
Ръката човешка.....	60
Фамилна грама.....	61
Мени се всичко.....	62
Приятелство.....	64
Ще мине, Господи.....	65
Когато имаш твърде малко.....	66
Да можеше, поете.....	67
Добри да бъдем.....	68
Таралежи.....	69
Мило наше Слънце.....	70
Интимно.....	71
Смили се, сърце.....	72
Кажи ми, Господи.....	73
Ще мине време.....	74

За книгата

„Светоусещане“, поезия.

© Росица Стойкова – писател

Изработка: Студио Беров ООД

Марио Беров – корица

Теодора Борова – технически преглед

Красимир Беров – страниране, предпечат

ISBN: 978-619-91690-7-0

Печат: Дайрект Сървисиз ООД